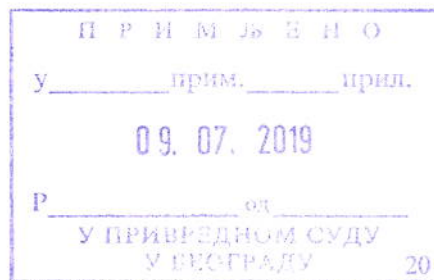

16.07.19.

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пвж 313/19
27.06.2019. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, председника већа, судије Слободанке Виденовић и судије Тијане Поповић, чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником АК „Вождовац“ АД, у стечају, Београд, решавајући о жалби разрешеног стечајног управника Јелене Белосавић Секуловски из Београда, изјављеној на решење Привредног суда у Београду 9 Ст 139/16 од 22.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.06.2019. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду 9 Ст 139/16 од 22.04.2019. године.

Образложење

Ожалбеном решењем Привредног суда у Београду 9 Ст 139/16 од 22.04.2019. године, у ставу I изреке, разрешен је дужности стечајни управник стечајног дужника АК „Вождовац“ АД, у стечају, Београд, Јелена Белосавић Секуловски из Београда. Ставом II изреке је за стечајног управника именован Предраг Шофранац из Београда. Ставом III изреке је наложено разрешеном стечајном управнику, Јелени Белосавић Секуловски из Београда, да изврши, без одлагања, примопредају целокупне имовине и документације стечајног дужника са новоименованим стечајним управником из става II тог решења, као и да извештај о току стечајног поступка и стању стечајне масе, од дана отварања стечајног поступка до дана разрешења, достави стечајном судији и одбору поверилаца.

Против наведеног решења благовремену жалбу улаже разрешени управник Јелена Белосавић Секуловски из свих законских разлога, са предлогом да се исто укине. У образложењу жалбе наводи да ју је првостепени суд, ранијим решењем од 23.10.2018. године, разрешио из истих разлога који су наведени и у ожалбеном решењу, из разлога што је поступала пристрасно у односу на повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд, али је то решење укинато, са образложењем да такав став првостепеног суда није правилан. Како се другостепени суд већ изјаснио да није поступала пристрасно у односу на наведеног повериоца, сматра да није јасно како је првостепени суд поново донео исто решење. Указује да је, као стечајни управник, признала различно право на потраживању стечајног дужника по основу закупнине, обзиром да је одредбом члана 94 Закона о стечају прописано да стечајни управник може да одржи на снази двострано теретне уговоре, што је у конкретном случају и учињено, односно тумачећи одредбе уговора о закупу број 4599 од 29.10.2013. године и број 710/17 од 02.08.2017. године, може се утврдити да је права воља уговорних страна била да се промене само две одредбе основног уговора, назив закуподавца и време трајања уговора, а остале одредбе нису измењене. Стога сматра да се не ради о новом уговору,

већ о промени основног уговора о закупу. Посебно из разлога што је одредбом члана 42 Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар прописано да залогодавац не може, без дозволе повериоца, располагати предметом залоге. Како уговор о закупу није формалноправно раскинут, то није било потребно тражити сагласност заложног повериоца, већ је само позван купац да закључи измењени уговор о закупу. И сам првостепени суд је констатовао да је уговор закључен под истим условима, чиме се потврђује континуитет. Наводи да је исплатила различног повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд са свим доспелим и исплаћеним закупнинама после отварања стечаја, као и да нико од поверилаца није оспорио различно право банке на потраживању.

Испитујући законитост и правилност првостепеног решења, у границама одређеним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку, који се примењује сходно, на основу члана 7 став 1 Закона о стечају, Привредни апелациони суд је одлучио као у изреци решења, а из следећих разлога:

Према стању у списима предмета, решењем Привредног суда у Београду 9 Ст 139/16 од 26.04.2017. године отворен је поступак стечаја над стечајним дужником АК „Вождовац“ АД, у стечају, Београд, а за стечајног управника је именована Јелена Белосавић Секуловски.

У току трајања поступка стечаја различни и стечајни поверилац Петар Маријан и остали повериоци су дана 28.06.2018. године поднели захтев за изјашњење о исплати новчаних средстава у износу од 16.221.245,05 динара различном повериоцу „Јубмес банка“ АД, Београд. Стечајни управник се изјаснио да је закључком о листи утврђених и оспорених потраживања од 25.12.2017. године утврђено различно право повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд, на потраживању по основу уговора о закупу, па је исплата извршена на основу наведеног закључка. Након тога, поднеском од 24.07.2018. године, поверилац Петар Маријан је поднео захтев за разрешење стечајног управника Јелене Белосавић Секуловски из Београда, па је првостепени суд исти захтев сматрао иницијативом за разрешење стечајног управника, имајући у виду да је одредбом члана 32 став 1 Закона о стечају прописано да стечајни судија, по службеној дужности или на предлог одбора поверилаца, разрешава стечајног управника, ако утврди да не испуњава своје законске обавезе.

Стечајни судија је, закључком од 17.09.2018. године, наложио стечајном управнику Јелени Белосавић Секуловски да се изјасни у вези пријаве потраживања повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд, по којем закључку је поступила изјашњавајући се поднеском од 26.09.2018. године, у којем је навела детаљно на основу чега је поднета пријава потраживања и на основу чега је потраживање признато. Даном 02.10.2018. године доставила је и уговор о закупу број 4599 од 29.10.2013. године, који је закључен између стечајног дужника и „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, уговор о залози број 5400/2013 од 10.12.2013. године, који је закључен између стечајног дужника и „Јубмес банка“ АД, Београд и уговор о закупу број 710/17 од 11.07.2017. године, који је закључен између стечајног дужника и „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд.

Првостепени суд је утврдио да се решењем о усвајању коначне листе утврђених и оспорених потраживања од 25.12.2017. године сматра утврђеним обезбеђено потраживање повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд, које је признато условно, по основу залоге на потраживању по основу уговора о закупу са „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, број 710/17 од 11.07.2017. године. Уговором о залози на потраживању број 5400/2013 од 10.12.2013. године закуподавац, стечајни дужник се сагласио да се конституише и заснују различно право на потраживању по уговору о закупу број 4599 од 29.10.2013. године, које стечајни дужник, као закуподавац, има према „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, као купацу. Уговором о закупу број 710/17 од 11.07.2017. године, који је закључен између стечајног дужника, као закуподавца, и „Delhaize

Serbia“ ДОО, Београд, као закупца је стечајни дужник издао у закуп пословне просторије које су биле предмет и по раније закљученом уговору о закупу број 4599 од 29.10.2013. године, с тим што је овим уговором закуп уговорен на одређено време, најдуже до окончања поступка стечаја, односно до продаје те имовине.

Првостепени суд је закључио да закупнине по основу уговора о закупу број 4599 од 29.10.2013. године, који је био предмет залоге из уговора о залози потраживања број 5400/13 од 10.12.2013. године, које су доспеле до дана отварања поступка стечаја, су се могле исплатити, али да на закупнинама које су доспеле и исплаћене после отварања поступка стечаја, престаје залога. Стога је плаћањем новчаног износа које је стечајни дужник примио по основу закупнина, које су доспеле након отварања поступка стечаја различном повериоцу „Јубмес банка“ АД, Београд, стечајни управник привилеговао овог повериоца у односу на остале повериоце, односно у односу на истог повериоца, коме је исплатио потраживање, понашао се пристрасно. Сва потраживања закупнине, доспела на дан отварања поступка стечаја, стечајни управник је могао исплатити, а све закупнине које су доспеле после отварања поступка стечаја није могао, а посебно не после закључења новог уговора о закупу. Првостепени суд је навео да је стечајни управник могао да одржи на снази уговор о закупу број 4599 од 29.10.2013. године или да исти раскине. Закључењем новог уговора о закупу број 710/17 од 11.07.2017. године престало је заложно право на потраживању по основу уговора о закупу број 4599 од 29.10.2013. године, јер исти није одржан на снази.

Првостепени суд је закључио да је суд надлежан да се стара о законитости поступка и законитости поступања стечајног управника, а по службеној дужности је овлашћен да води рачуна да ли стечајни управник предузима радње у оквиру законских овлашћења и законских рокова. Како је стечајни управник поступао супротно закону, односно исплатом новчаних износа које је стечајни дужник примио по основу закупнина које су доспеле након отварања поступка стечаја различном повериоцу „Јубмес банка“ АД, Београд, привилеговао је овог повериоца у односу на друге повериоце.

Стога је првостепени суд, по службеној дужности, разрешио стечајног управника, позивом на одредбу члана 32 став 1 Закона о стечају.

У поступку по жалби на наведено решење, овај суд је укинуо првостепено решење, наводећи да разрешени стечајни управник у жалби основано указује да је основ за исплату различног повериоца закључак првостепеног суда којим је утврђено потраживање, као различно, повериоцу „Јубмес банка“ АД, Београд, по основу залоге по Уговору о закупу са „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд број 710/17 од 02.08.2017. године, па су основани наводи жалбе разрешеног стечајног управника да је исплату различног повериоца вршио у складу са Законом о стечају, односно да није поступао пристрасно у односу на повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд.

У поновном поступку првостепени суд је донео ожалбено решење.

Првостепени суд налази да је надлежан да се стара о спровођењу законитог поступка и да је овлашћен да води рачуна да ли стечајни управник предузима радње у оквиру законских овлашћења и законских рокова. У конкретном случају првостепени суд сматра да је стечајни управник поступио супротно закону, тако што је потраживање различног повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд у износу од 66.713.774,75 динара, на име главног дуга, и 1.233.849,70 динара, на име камате, признао условно, сагласно члану 142 у вези члана 87 Закона о стечају. Стечајни управник је признао залогу на потраживању по основу уговора о закупу са „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд број 710/17 од 02.08.2017. године, а што констатовано решењем и закључком од 25.12.2017. године, којим је усвојена коначна листа утврђених и оспорених потраживања. Даном отварања стечајног поступка стечајни управник је

раскинуо све уговоре о закупу имовине стечајног дужника, које је стечајни дужник закључио пре отварања поступка стечаја, поред осталог и уговор о закупу број 4599 од 29.10.2013. године, закључен са закупцем „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, који је био предмет залогe из уговора о залози потраживања број 5400/2013 од 10.12.2013. године, који је закључен између „Јубмес банка“ АД, Београд, као залогопримца и стечајног дужника, као залогодавца, као обезбеђење наплате потраживања залогопримца од залогодавца. Након раскида наведеног уговора, стечајни управник је закључио нови уговор о закупу број 710/17 од 02.08.2017. године, којим је имовина стечајног дужника, која је била предмет закупа и раскинутог уговора о закупу број 4599 од 20.10.2013. године поново издата у закуп истом закупцу, под истим условима у погледу закупнине. Стечајни управник је, на основу наведеног уговор, на име неплаћене закупнине за период од априла 2017. године до априла 2018. године свидентирала приливе по основу плаћене закупнине у износу од 16.221.245,05 динара и исти износ је исплатила различном повериоцу „Јубмес банка“ АД, Београд.

Првостепени суд налази да је неспорно да су стечајни дужник, као закуподавац, и „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, као купац, закључили уговор о закупу број 4599 од 29.10.2013. године, да се уговором о залози потраживања број 5400/2013 од 10.12.2013. године стечајни дужник сагласио да се заснује различно право на потраживању по основу уговора о закупу број 4599 од 29.10.2013. године и да је наведени уговор уписан код Агенције за привредне регистре. Није спорно ни да је стечајни дужник, након отварања поступка стечаја, као закуподавац, закључио уговор о закупу са „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, који се односи на исти предмет закупа као и уговор број 4599 од 29.10.2013. године и није спорно да по овом уговору није уписана залога на потраживању. Имајући у виду да је закључен нови уговор о закупу са „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд и да за закупнине које се плаћају после отварања поступка стечаја није конституисано заложно право, стечајни управник није могао да призна различно право повериоцу „Јубмес банка“ АД, Београд на наведене закупнине. Због тога је таквим поступањем, признањем различног права, поступала пристрасно у односу на повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд, а тиме је оштетила стечајну масу и остале повериоце. Из ових разлога је првостепени суд, по службеној дужности, разрешио стечајног управника Јелену Белосавић Секуловски, на основу одредбе члана 32 став 1 тачка 3 Закона о стечају, у вези члана 18 став 1 тачка 3 Закона о стечају.

Међутим, наведени закључак првостепеног суда се, за сада, не може прихватити као правилан.

Одредбом члана 32 став 1 Закона о стечају прописано је да ће стечајни судија, по службеној дужности или на предлог одбора поверилаца, разрешити стечајног управника ако утврди да стечајни управник: не испуњава своје обавезе, не поштује рокове одређене овим законом, поступа пристрасно у односу на поједине повериоце, по протеку једне године од рочишта за испитивање потраживања није предузео одговарајуће мере ради уновчења имовине која улази у стечајну масу, осим када је предузимање таквих мера било спречено вишом силом или непредвидивим околностима, није осигурао имовину за случај наступања штете, после два упозорења стечајног судије и одбора поверилаца и није тражио сагласност или није поступио по добијању сагласности у свим случајевима где је овим законом прописана обавезна сагласност одбора поверилаца. Према ставу 5 истог члана, пре доношења одлуке о разрешењу из става 1 овог члана, стечајни судија ће омогућити управнику да се изјасни.

Наведеном законском одредбом предвиђено је у којим ситуацијама стечајни судија, по службеној дужности, односно предлогу одбора повериоца, може разрешити стечајног управника.

Да би стечајни управник био разрешен, а полазећи од наведених одредбе Закона о стечају, неопходно је да стечајни судија тачно утврди које радње управник није предузео, а био је дужан да предузме по Закону о стечају, односно које радње управник предузео, а није имао законом предвиђену сагласност стечајног судија или одбора поверилаца, односно по којим налозима стечајног судије није поступио, односно које радње је предузео супротно налогу стечајног судије, а у конкретном случају и на који начин је привилеговао поједине повериоце, а што све представља поступање супротно одредбама Закона о стечају, и какве је то последице изазвало.

Жалилац неосновано у жалби указује да ју је првостепени суд, ранијим решењем од 23.10.2018. године, разрешио из истих разлога који су наведени и у ожалбеном решењу, из разлога што је поступала пристрасно у односу на повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд, али је то решење укинута, са образложењем да такав став првостепеног суда није правилан, па сматра да није јасно како је првостепени суд поново донео исто решење. Ранијим решењем је стечајни управник разрешен јер је поступао пристрасно у односу на повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд на начин да је истог повериоца исплатио, а да није имао основ за исплату, а побиганим решењем је стечајни управник разрешен јер је поступао пристрасно у односу на истог повериоца јер му је неосновано признао статус различног повериоца.

Међутим, остало је нејасно да ли је стечајни управник раскинуо раније закључен уговор о закупу са „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд, број 4599 од 29.10.2013. године и закључио нови уговор о закупу или је, закључењем уговора о закупу број 710/17 од 02.08.2017. године суштински, у смислу одредбе члана 94 Закона о стечају, одржан на снази раније закључен двострано теретни уговор о закупу, обзиром да су у уговору број 710/17 од 02.08.2017. године, у односу на уговор број 4599 од 29.10.2013. године, промењене само две одредбе, назив закуподавца, на начин да је додата ознака у стечају и време трајања уговора, а остале одредбе нису измењене.

Првостепени суд налази да је ранији уговор о закупу раскинут и да је закључен нови уговор о закупу, о чему у списима предмета нема доказа, а стечајни управник спори да је раскинуо раније закључен уговор о закупу.

Одредбом члана 99 Закона о стечају, који носи наслов „закуп“, ставом 1 је прописано да закуп непокретности не престаје отварањем стечајног поступка, а ставом 3 истог члана да уговоре о закупу стечајни управник може отказати независно од законских и уговорених рокова, са отказним роком од 30 дана.

Стога није било основа да стечајни судија разреши стечајног управника из разлога што је пристрасно поступао у односу на повериоца „Јубмес банка“ АД, Београд на начин да му је признао, неосновано, различно потраживање по основу уговора о залози потраживања, а да пре тога није разјаснио и утврдио да ли је ранији уговор о закупу раскинут или не. У списима предмета нема доказа да је уговор о закупу број 4599 од 29.10.2013. године раскинут. Стечајни судија је у могућности да чињеницу да ли је уговор о закупу раскинут или не провери на тај начин што ће од закупца „Delhaize Serbia“ ДОО, Београд тражити достављање тих података и евентуално доказа.

Из наведених разлога је сходном применом одредбе члана 401 став 1 тачка 3 Закона о парничном поступку, на основу члана 7 став 1 Закона о стечају, одлучено као у изреци.

СВ/СР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Татјана Ђурица с.р.

За тачност отправака

